

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

455. Vnde solvenda portio Canonica.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

ibi parum probable, citatque scipsum de paroch.
disc. 25. & de jurisdictione d. 22. & 31.

8. Octavò: Parochi non habent jus plus recipiendi pro tumulandis externis, quām civibus. barb. loc. cit. num. 83, ex decisi. S. Congregatiois Conc. de 27. Maii. 1617. imo pauperes gratis sepelire debent. barb. nu. 84. Jo. Sanch. select. DD. d. 47. num. 18. Cavendum verò vel maximè, ne propter jus sepulturæ minimè solutum cadaver inhumatum retineatur, cū nulla ratio patiatur, repugnētque Christiana pietati, maximè verò ob pecuniarum interest, cadaver insepultum manere. Neque etiam sub quovis prætextu compositionis quartæ funeralis mortuorum sepultura retardari aut impediti debet. barb. num. 55. juxta decision. Congreg. in Cassan. 5. Maii. 1617. De cetero, cū quod datur parocho, non sit sola merx laboris, sed emolumenit juris parochialis, in summa determinatā, ubi non adest incommodeum extraordinarium, præstandum est: quamvis quia parochus non tenetur hujusmodi functiones funerales facere de nocte, seu in forma pomposâ cum extraordinario & magno labore, oportebit hæredes defuncti cupientes majorem funeris pompam, majorem aliquam præstare recognitionem. Luca de paroch. d. 28. num. 7. Qualiter verò alii Clerici ejusdem Ecclesiæ parochialis, qui invitari quoque solent ad funera afficianda, non tamen cogere possunt partes ad se invitandas, sicut nec invitati cogi possunt ad comparendum, quique nullam partem habent in cura animarū, sicut alijs habent alii ejusdem Ecclesiæ clerici dicti hebdomadarii, quod per vices hebdomadatim exercent curam, adeoque representantes parochum) neque sint de corpore talis Collegii parochialis, qualiter inquam hi prætendere nequeant dicti augmenti participationem, eri pariter majorem & ipsi labore subeant, deductum vide ibidem à C. de Luca potissimum à num. 9.

Questio 454. Specialiter circa quartam parochialem seu portionem Canonicam, quid & quanta ea sit?

1. Respondeo ad primum: est certa quantitas à iure Canonico inducta, & solvi debita parocho vel Episcopo ab Ecclesia illa, in qua quis relictâ propriâ sepelitur, ex relictis eidem à parochiano defuncto, vel obvenientibus ratione funeris. Ex barb. de offic. parochi. d. 25. Bass. to. 2. V. parochia. num. 19. Rodriq. to. 1. q. reg. q. 39. a. 1. &c. Porro qualiter hæc portio Canonica parochialis seu funeralis distinguitur à quartâ Canonica Episcopali, vide apud Azor. p. 2. l. 9. c. 12. q. 1.

2. Respondeo ad secundum: de jure ordinario est quarta pars obventionum istarum. c. cum super. & Clem. dudum. de sepult. de consuetudine ramen potest esse medietas, vel tertia pars, c. certificari. tit. eod. Tuf. lit. q. concil. 23. Ugol. de officio Episc. c. 17. num. 2. Labor. vari. lucub. to. 1. tit. 2. c. 17. num. 4. apud Barb. loc. cit. num. 2. debet autem consuetudo hæc esse rationabilis & legitimè præscripta spatio 40. annorum, ut vi illius solvi debeat vel ultra dimidium, vel infra quartam partem; sufficit autem consuetudo non præscripta, sed 10. annorum, ut debeat intra dimidiā & quartam partem. barb. num. 2. ex Miran. in man. pral. to. 2. q. 48. a. 5. & Pet. de Ubald. de can. port. p. 2. c. 5. eo quod consuetudo dandi ultra dimidium, & infra quartam partem sit contra ius, consuetudo verò dandi

infra dimidiā, & citra quartam partem, sit tantum præter ius. Bass. loc. cit. citans Abbat. in c. certificari. num. 4. Trull. de jure paroch. c. 13. d. 1. num. 4. &c. Porro dum in Ecclesia parochiali non est consuetudo exigendi certam partem, debet servari ea, quæ est in Ecclesia, in qua sepelitur defunctus, seu cui legatur: si verò in hac est consuetudo talis, & alia in parochiali, servanda est consuetudo parochialis, utpote quæ prætendit titulum onerosum propter administrationem curæ, & Sacramentorum, Ecclesia ista alia non prætendente nisi titulum lucrativum: ex his autem titulis concurrentibus potior sit conditio onerosi quam lucrativi. Si denique in neutrā harum Ecclesiarum est certa consuetudo, est autem aliqua in aliis Ecclesiis ejusdem diocesis, hæc servanda, si uniformis; si disformis, ea servanda, quæ magis juri conformis. Barb. num. 3. ex Lavor. loc. cit. nu. 8. & Sebas. de Medices. de sep. q. 7.

Questio 455. Vnde solvenda portio Canonica?

1. R Espondeo: de omnibus, quæ Ecclesiæ, in qua quis relictâ propriâ eligit sepeliri, ratione & occasione funeris seu sepultura obveniunt. Barb. loc. cit. n. 36. Covar. in c. ult. de testament. n. 7. Bass. loc. cit. 22. Azor. loc. cit. q. 2. &c. etiam præter voluntate morientis. Feder. de Senis conf. 6. n. 2. apud Barb. n. 37. puta quæ tali occasione legantur illi Ecclesia (non autem personæ certæ illius) sive res sint mobiles, sive immobiles. Azor. loc. cit. citans c. in nostra. & Clem. dudum. de sepult. Quæ deferuntur seu portantur cum funere; quæ offertuntur tempore, quo funus seu exequiæ celebrantur. Barb. citans Molin. de Just. tr. 2. d. 215. n. 4, sive obveniant, antequam corpus in terra condatur, sive post usque ad trigesimum diem. Barb. n. 37. Azor. cit. q. 13. Bass. nu. 22. Et quamdiu fit memoria funeris. Barb. & Bass. II. cc. v. g. dum ex causa pluribus diebus post tumultuationem fiunt exequiæ magna cum pompa. Leo in thes. fori Eccl. p. 2. c. 14. n. 12. Riccius in pr. fori Eccl. resol. 57. Sylv. in sum. V. Canon. port. apud Barb. n. 37. etiam dum parocho, jam die funeris data est candelarum, facium, limulumque quarta pars, barb. n. 38. juxta responf. ut ait, Congregationis prepos. neg. Episc. hac enim omnia dicuntur funeralia juxta c. cum liberum, de sepult. Barb. cit. nu. 37. citans Riccius abi ante. Bertach. in report. V. quarta portio &c. bass. loc. cit. Azor. q. 13. quamvis ibid. dicat Azor. consuetudinem non esse, nisi ut quarta solvatur de his, quæ cum funere obveniunt, ut sunt candela, equi, arma, vestes, vel quæ offeruntur dum funus est in Ecclesia.

2. Porro in particulari primò: debetur quarta funeralis de candelis, & cereis oblatis. barb. nu. 4. ex Feder. de Senis; item ex iis, qui accensi afferuntur, & ponuntur circa crucem & cadaver. barb. ibid. ex Pet. de Ubald. c. 4. n. 10. Carraccia de queria funerali c. 3. Nulla tamen debetur portio ex candelis, quas fratres Confraternitatum, alijque presbyteri in manibus portant, cum haec remaneant deferentibus. barb. num. 39. juxta declarationem benedicti XI. Pias. in pr. p. 2. c. 3. Rodriq. & Carrac. ll. cit. contra Calder. conf. fin. de sep. Feder. de Senis, & Gl. in Clem. dudum. V. funeralibus. Uti nec de intorstiis, seu cereis confraternitatū seculariū associantium funera. Item nec de intorstiis, quæ portantur à locis piis ad afficiandum funera pauperum. barb. n. 40. juxta declarat. Congregat. præpos. neg. Episc. 5. Mart. 1616.

3. Secundò: ex iis, quæ legantur sive dantur pro legendis missis. Azor. loc. cit. q. 5. & 13. barb. num. 43. citans Gl. in Clem. dudum. V. funeralibus. Sylv. in sum. V. Canonica portio. num. 9. Ubald. de Can. port. c. 4. n. 5. & scipsum de off. Ep. p. 3. alleg. 86. num. 20. contra Rodriq. cit. q. 32. num. 2. nisi forte is loquatur de consuetudine vel privilegio.

4. Tertiò: de armis, libriss, culcitra, pallio, paninis sericis &c. quæ in feretro deferuntur. Pet. de Ubald. loc. cit. num. 10. Oldr. conf. 21. apud barb. num. 44. juxta c. in nostra. de sep. nisi aliter sit ex consuetudine vel privilegio, ut declaravit Pius V. in Constit. Et si mendicantium. apud Rodriq. loc. cit. q. 49. 2. ut etiam fallit in equis & armis, quæ relinquuntur in subfusidium terra sancta. Molin. cit. d. 215. juxta c. in nostra. apud Barb. cit. n. 44.

5. Quartò: debetur ex bonis relictis jure institutionis, ut si defunctus instituerit hæredem Ecclesiam, in qua elegit sepulturam. Azor. loc. cit. q. 6. citans Abb. & Jo. And. in c. 1. de sepultr. barb. num. 50. citans Molin. d. 215. num. 4. Sylv. loc. cit. num. 10.

6. Quintò: ex iis, quæ relinquuntur Ecclesiis donatione causâ mortis factâ. Azor. q. 7. aut in mortis articulo donantur. Azor. q. 13. §. quid dicendum. Item ex ea pecunia, quam dum regularibus talis Ecclesia nihil legatum est, frater aliquis ex illis datus executor ad eam pro libitu suo distribuendam distribuit inter dictos regulares. Item ex eo, si, qui decepsit, nihil legavit iis, aliquid executoribus dandum iis mandavit, aut promittendum. Azor. q. 13. barb. num. 50. Sylv. num. 5. Gl. in Clem. dudum V. obventionibus. Item ex iis, quæ defunctus mandavit dari singulis fratibus ad ipsorum commoda, pura ad emendos libros, vestes, aliisque hujusmodi; quia id censetur relictum monasterio, cum religiosus proprium quid habere nequeat, adeoque solum intelligitur relictum esse fratibus ad nudum eorum usum ntu superiorum revocabilem. Azor. q. 13. Barb. cit. c. 25. n. 48. juxta Gl. in Clem. dudum. V. indirectè. Gemin. conf. 46. & Feder. de senis, docentes perinde esse sive donatum uni ex regularibus, sive toti Monasterio. Non tamen debetur ex iis, quæ Ecclesia talis recepit donatione inter vivos. Barb. num. 48. Azor. q. 4. citans c. de bis. de legat.

7. Sextò: ex omnibus legatis tali Ecclesia factis seu relictis in ultima voluntate. barb. n. 51. citans c. 1. & 2. de sep. Covar. loc. cit. n. 2. Sylv. loc. cit. in fine. Oldr. conf. 225. n. 18. Molin. loc. cit. n. 4. si tamen legatum relinquatur ratione loci, & non ratio ne perlonæ certa talis loci, aut in fraudem. barb. ibid. juxta Sylv. num. 7. & Azor. debetur item ad huc ex legatis, quæ sunt regularibus, etiam dum legator in eorum Ecclesiis non eligit sepeliri, dum id sit fraude & dolo, nimur si defunctus alibi sepultus elegit confilio illorum fratum, aut prædicti fratres curaverint, ut legatum relinquetur sororibus v. g. S. Clara, vel aliis amicis sperantes se ab illis talia legata habituros. Azor. circa finem cit. q. 13. secus est de legatis factis illis absque tali fraude juxta Innoc. Archid. Gl. apud eundem. Azor. ibid. Non tamen debetur ex legatis, quæ legator, dum vivit, solvit Ecclesia, tunc enim legatum transit in simplicem donationem inter vivos. Azor. ibid. juxta Gl. in l. legatum. ff. de legatis, quamvis dicat Abb. & Cardin. sentire contrarium apud Sylv. cit. num. 9. quin & circa finem dictæ q. 13. dicat juxta Paulum adhuc solvendam quar-

tam, etiam si legator talis postmodum in ista Ecclesia, in qua sepeliri elegerat, sepultus non fuerit, sentireque idem Cardin. nisi talis sepultus alibi ad tempus, transferendus postmodum ad Ecclesiam, in qua sepulturam elegerat. Neque ex legatis Ecclesia relictis ad perpetuum cultus divini obsequium v. g. ad fabricam Ecclesie, ad vasæ & vestes sacras ad luminaria & cereos divinis usibus destinatos. Azor. q. 4. barb. cit. c. 25. n. 50. & 52. citans Covar. in c. ult. de testam. num. 8. Carrac. bartol. &c. quamvis barb. èdem num. 5. ex Covar. dicat, quod ad fabricam id verum, si Ecclesia tunc egeat reparatione, secus si non egeat. Item Azor. cit. q. 13. §. quid dicendum. dicat, deberi adhuc quartam, si defunctus reliquit aliquid huic vel illi, ut curaret in Ecclesia istorum fratrum constitutam Capellam, vel emenda ornamenta, aut vasæ ad divinum cultum.

Questio 456. A quibus solvenda sit dicta portio parochialis?

R Espondeo: Non ab hæredibus defuncti, saltem jure ordinario (quamvis & hæredes teneri, sentiat barb. loc. cit. num. 17. citans Molin. d. 215. n. 5. Covar. &c. contra Carraciam) sed ab Ecclesia, in qua quis, relicta propriâ, elegit sepeliri, sive ea sit secularium, sive regularium; sive alias exempta sive non (intellige à jurisdictione ordinarii) cum per hoc quod ad dictam quartam solvendam non sit exempta. b. V. paroch. num. 21. Porro in specie ad hoc tenentur jure communii etiam mendicantium Ecclesie. Clem. dudum. barb. cit. c. 25. num. 4. etiam Monialium; cum Trid. loquatur generaliter de quibusunque locis piis ac Monasteriis, ubi dicta quarta solita esset persolvi, barb. ibid. n. 5. contra Azor. cit. p. 2. l. 9. c. 13. q. 13. qui putat Clementinam dudum, loquenter de fratribus utpote pœnale restringendam, & non extendendam ad sotorum seu monialium Ecclesias.

Questio 457. Quenam Ecclesie ab hoc osteneri solvendi dictam quartam sint imunes?

1. R Espondeo primò: Ecclesiæ tam religiosis, rum quam secularium à solutione hujus quartæ exemptas per privilegia concessa ab habente potestatem. barb. n. 7. modò per istiusmodi privilegia specialiter derogatum fuerit Clem. dudum. barb. n. 8. Rota in Granaten. quartæ funeralium; cum sit dispositio Conciliaris, adeoque locum habeat regula; quod non censetur derogatum constitutioni Concilii generalis, nisi fiat expressa mentionis aut equipollentibus verbis: Non obstante aliqua lege aut constitutione in Concilio generali edita. b. V. parochia. n. 23. juxta c. ex parte. de Capell. Monach. (quamvis etiam per clausulas generales derogari eidem Clem. dum constat de voluntate principis derogare volentis, omnibus in contrarium non obstantibus dicat Pet. de Ubald. apud barb.) Ita tamen ut privilegia, in quibus etiam specialiter derogatum est dicta Clem. cōcessa aliquibus non censeantur quod hoc comunicata aliis, et si hi alii cōmunicent cum ipsis in privilegiis; cum communicatio non extendatur ad ea, quæ alii sunt præjudicialia. barb. n. 9. juxta decisionē Rota in dicta Granat. & in Vallis soletanâ quartæ funer. 19. April. 1606. ubi etiam quod per privilegiū specialiter derogās dicta Clem. in quo appo-